

Henseende særdeles slet stillede Befolkning i dens Ønsker om at blive lettet i Adgangen til Erhverv, saa at den med Tryghed kan se Fremtiden i Møde. Selv om de Ofre, som der her er Tale om, er store, frygter jeg ikke mindste Samvittighedskval i Anledning af min saakaldte „Letsindighed“ i denne Sag.

Ivar Berendsen: At det ærede Medlem (Holger Neergaard), som nu talte, var saa velvillig at underbygge mine finansielle Betæneligheder med hele sin Tale, skal jeg ikke opholde mig ved, da jeg ikke ønsker at uddybe Uoverensstemmelserne mellem ham og mig, men jeg vil gerne, da han saa stærkt ivrede imod det Ord Letsindighed, som jeg havde anvendt med Hensyn til Thorshavns Havn, gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Ord benyttede jeg dog kun overfor det, hvorom vi er uenige, nemlig om, hvorvidt Havnen skal være Statshavn eller Kommunehavn. Letsindigheden beror paa, at det er Staten, som overtager Havnen med de moralske Forpligtelser, som følger deraf. Hvis Kommunen beholder Havnen og ikke ønsker at vedligeholde den, fordi Omkostningerne forekommer den for store, kan den lade Havnen forfalde, hvis Staten overtager Havnen, paatager den sig en moralsk Forpligtelse til at vedligeholde den, hvad det saa koster. Det er Forskellen imellem os, og det er Forskellen mellem et rimeligt Tilskud og en letsindig Overtagelse. Jeg skal dernæst yderligere kun tilføje, at desuden bliver Vedligeholdelsesudgifterne altid større for Staten end for Kommunen. En ringe Reparation og en ringe Vedligeholdelse, foretaget af Kommunen, er et lille Apparat og en lille Omkostning, men den samme ringe Vedligeholdelse og ringe Reparation, udført af Staten, bliver et stort Apparat.

Ordføreren (Effersøe): Jeg takker det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Holger Neergaard) for hans Udtalelser i Dag, som jeg i alt væsentligt kan tiltræde. Jeg skal dog bemærke, at jeg i Gaar tog et Forbehold paa et bestemt Punht, og at jeg nu med Hensyn til hans Omtale af Betydningen af Anlægget ved Midvaag maa sige, at det efter min Mening vil yde tilstrækkelig Beskyttelse, saa at Dæksfarbøjer maa kunne ligge der ogsaa om Vinteren og maa kunne blive assurerede. Den Opfattelse har kyndige Folk paa Stedet, og den deles af Ingeniører, der har set paa

Forholdene ved Midvaag. Jeg har ellers ikke noget at tilføje, men anbefaler Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): De Ændringsforslag, som er stillede og anbefalede af den ærede Ordfører, kan jeg tiltræde, da jeg anser dem for at være Forbedringer af Lovforslaget.

Jeg havde ikke tænkt mig, at vi atter ved denne tredie Behandling af Sagen skulde faa en vidtløftig Debat, men da jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke lade være med at gøre et Par almindelige Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen). Jeg beklager selvfølgelig, at det ærede Medlem og hans Parti mener ikke at kunne stemme for Lovforslaget. Jeg vilde selvfølgelig have sat overordentlig stor Pris paa, at dette Lovforslag kunde være kommet op i det andet Ting med alle Stemmer herfra, men naar det ærede Medlem og hans Parti ikke kan stemme derfor, er der selvfølgelig intet derved at gøre. Det har forekommet mig, at de Motiver, som det ærede Medlem har fremsat for sin og sit Partis Stilling i saa Henseende, ikke er meget klare eller overbevisende. Det ærede Medlem har navnlig indvendt mod Flertallets Forslag, at Statens Forpligtelser bliver uoverskuelige, hvis man gaar til at bygge en Statshavn ved Thorshavn. Dette kan jeg paa ingen mulig Maade indrømme, for det forekommer mig netop, at det modsatte er Tilfældet, at naar man bygger en Statshavn, er Statens Forpligtelser ikke uoverskuelige. Det Foretagende, som skal iværksættes deroppe, kan kun iværksættes indenfor den Ramme, som den bevilgede Sum angiver, og skulde det vise sig nødvendigt, at der bliver foretaget yderligere Foranstaltninger, er det en selvfølgelig Sag, at Spørgsmaalet vil blive forelagt Rigsdagen paa ny, saa at det bliver Rigsdagen, der paa hvert eneste Tidspunkt kommer til at beslutte, om man vil gaa videre eller ikke. Statens Forpligtelser bliver altsaa her paa ingen Maade uoverskuelige, tværtimod. Men vedtager man det ærede Medlems Forslag, forekommer det mig, at Statens Forpligtelser kan blive uoverskuelige. Jeg kan ikke forstaa, hvordan noget Medlem af Rigsdagen kan tænke sig det muligt, at Staten byggede Læmole oppe ved Thorshavn til flere hundrede Tusinde Kroner, og saa vilde kunne sige: Dermed er vi færdige, ikke en Øre derudover! Den Ting er given, at hvis man halvvejs bygger en Statshavn deroppe, vil det fremkalde stadige Krav fra Kommunen om at faa For-